

ligvis vil blive stillet til anden Behandling, og som vil gaa ud paa at tage Pryglestraffen ud og faa den erstattet med anden Straf, som falder mere i Traad med den moderne Retsopfattelse, og som i Virkeligheden nok skal vise sig at ville svare til den Hensigt, man tilstræber, nemlig at skaffe ordentlige Tilstande til Stede her i Landet paa det Omraade, som det foreliggende Forslag angaar.

J. Nielsen: Hvor uenig man end kan være om det foreliggende Spørgsmaal, antager jeg dog, at vi alle er enige om, at der nu er talt mere end længe nok om den foreliggende Sag, og jeg for mit Vedkommende tror, der er talt saa længe og saa bredt, at jeg umulig kan hitte paa noget nyt hverken for eller imod det foreliggende Forslag. For øvrigt sympatiserer jeg i det væsentlige med Forslaget og agter at stemme for det, og jeg vil anbefale andre ærede Medlemmer at gaa hen og gøre ligesaa. Dermed vil jeg nu, i Henhold til det smukke gamle Ord, at Tale er Sølv, men Tavshed er Guld, vælge Guldet og tie, idet jeg frafalder Ordet.

Marott: Til Trods for den ærede sidste Talers Beslutning om at frafalde Ordet, idet han mener, at der ikke er Anledning til at sige mere om denne Sag, vil jeg alligevel driste mig til at sige en hel Del endnu, skønt der er debatteret saa længe om dette Lovforslag. Jeg mener nemlig, at ethvert Medlem i denne Sal, som overhovedet har en Smule paa Hjerte angaaende det foreliggende Forslag, bør tage Ordet og give sin Mening til Kende. Thi denne Sag er af en saa overordentlig stor Betydning for hele vort Folk og har vakt en saa overordentlig Interesse rundt omkring i Landet, at der i Virkeligheden er Grund til at skænke den en ganske særlig Opmærksomhed.

Jeg vil da først sige, at der er en Paastand, som er bleven til en staaende Frase, og som er fremkommen adskillige Gange under denne Sags Behandling fra de Herres Side, som ville stemme for det foreliggende Lovforslag, men en Paastand, som omtrent lige saa ofte er imødegaaet af Modstandere af dette Lovforslag, nemlig denne Frase, at de, som ere imod dette Lovforslag, tale ømme Ord for Bøllerne og ikke have noget godt Ord, noget deltagende, medlidende Ord tilovers for deres Ofre. Man deler altsaa os alle sammen i to Kategorier, Bøllernes Venner og Bøllernes Fjender. I Henhold hertil risikerer jeg

altsaa ogsaa, naar jeg tager Ordet og selvfølgelig vil stemme imod det foreliggende Forslag, at blive stemplet som en af Bøllernes Venner. Det gik i Gaar endogsaa saa vidt under en Samtale, jeg havde med et æret Medlem i denne Sal, som var stemt imod . . .

Formanden: Er det en privat Samtale, saa er det neppe heldigt at drage den ind i Forhandling.

Marott: Ja, jeg nævner jo ikke Navnet paa vedkommende. Men det var en ganske karakteristisk Udtalelse. Han sagde: Jeg holder med de fredelige Borgere. Se, det er jo, mener jeg, ganske utilstedeligt, at man fra de Herrer Pryglevenners Side tager Patent paa at holde med de fredelige Borgere, at være de fredelige Mennesker, som ville udrydde Bølleuvasenet, medens derimod vi andre ikke ere synderlig bedre end de Herrer Bøller.

Altsaa, denne Paastand er brugt saa mange Gange baade her i Salen og i Pressen rundt omkring i Landet. Det er jo i Virkeligheden en meget tarvelig Argumentation fra de Herrer Side. Denne Paastand synes at være saa sejglivet, at der skal mere end 27 Slag for at faa den manet ned, saa at ikke tankeløse Mennesker tro paa den. Derfor vil det heller ikke forundre ærede Medlemmer, naar jeg, straks jeg tager Ordet, søger at forvare mig mod denne mærkelige og i og for sig ret hensynsløse Paastand, idet jeg vil protestere imod, at jeg skulde høre til dem, der ikke ville Bølleuvasenet til Livs. Jeg mener nu, at den Paastand i Virkeligheden er en grov Tilsnigelse fra de Herrer Pryglevenners Side, en Tilsnigelse, som vidner om, at det er en daarlig Sag, de kæmpe for, og vidner om en vis Mangel paa Argumenter, naar de ville bruge saadanne Midler. Thi vi, der ere Modstandere af dette Lovforslag, vi ere jo ikke Bøllernes Venner eller Forsvarere, tværtimod, det vil vise sig, naar Sagen kommer til 2den Behandling her i Tinget, at der fra vor Side vil blive stillet ret vidtgaende Forslag i Retning af at bekæmpe Bølleuvasenet.

Men for Resten mener jeg, der kunde være Grund til at spørge, hvor de mange Bøller nu om Dage i Virkeligheden ere. Mon det ikke er at se Spøgelser ved højlys Dag, mon det ikke er at male Fanden paa Væggen, som man siger, mon vi ikke have hypnotiseret os selv til at tro, at der er saa overordentlig mange Bøller i vort